DOMSTOLENS DOM
AF 15. DECEMBER 1971

Heinrich P. Brodersen Nachf., GmbH & Co. KG mod Einfuhr- und Vorratsstelle für Getreide und Futtermittel (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Hessisches Finanzgericht)

»Knust byg«

Sag 21/71

Processprog: Tysk

Angående:

En anmodning, som i medfør af EØF-traktatens artikel 177 er forelagt Domstolen af Hessisches Finanzgericht (VII. afd.) for i en sag mellem nævnte parter at opnå en præjudiciel afgørelse vedrørende fortolkningen, inden for rammerne af den ordning med restitutioner for udførsel af landbrugsprodukter til tredjelande, som gælder ifølge artikel 20, stk. 2, i Rådets forordning Nr. 19/62, af udtrykkene »afskallet byg« og »knust byg« i postition 11.02 i den fælles toldtarif.

Domskonklusion:

1. Inden for anvendelsesområdet for ordningen med de fakultative restitutioner for den eksport til tredjelande af produkter forarbejdet på basis af korn, som var omhandlet i artikel 20 i Rådets forordning nr. 19/62, Rådets forordning nr. 141/64/EØF og Kommissionens forordning nr. 60/66/EØF, kunne medlemsstaterne kun betragte de produkter som »knust byg«, som i det mindste opfyldte betingelserne i de forklarende bemærkninger til position 11.02 i den såkaldte »Bruxelles-nomenklatur«.

2. De nationale myndigheder kunne inden for de nævnte bestemmelsers anvendelsesområde føje yderligere mere restriktive betingelser til disse minimumsbetingelser.

Generaladvokatens forslag til afgørelse:

Domstolen bør fastslå, at medlemsstaterne indtil ikrafttrædelsen af forordning nr. 120/67 frit kunne »fastlægge betingelserne for ydelse af de restitutioner, som de var beføjede til at indføre dog kun i det omfang disse betingelser var forenelige med de af fællesskabsinstitutionerne givne regler.

Med hensyn til de restitutioner, som kunne ydes ved eksporten til tredjelande af afskallet eller knust byg, var medlemsstaterne, medens forordning nr. 60/66 var gældende, forpligtet, af hensyn til overholdelsen af de af fællesskabsinstitutionerne fastsatte maksimumsbeløb for

restitutionerne, til kun at betragte de produkter som knust byg, som i det mindste opfyldte betingelserne i de forklarende bemærkninger til postition 11.02 i den såkaldte »Bruxelles-nomenklatur«.

»I samme tidsrum kunne de nationale myndigheder føje enhver anden mere restriktiv betingelse til disse minimumsbetingelser.«

Sammendrag

1. *Fælles toldtarif — varebetegnelse — fortolkning — ingen fællesskabsbestemmelser — betydning af de forklarende bemærkninger og tariferingsudtalelserne i konventionen om Bruxelles-nomenklaturen.*

2. *Landbrug — fælles markedsordning — korn — forarbejdede produkter — eksport til tredjelande — restitution — knust byg — fællesskabsdefinition — medlemsstaternes kompetence*

1. Da der ikke er udstedt fællesskabsbestemmelser på området, har de forklarende bemærkninger og tariferingsudtalelser, som er nævnt i Konventionen om Nomenklaturen til Klassifikation i Toldtariffer, betydning som gyldigt middel til fortolkning af positionerne i den fælles toldtarif.

2. Inden for anvendelsesområdet for ordningen med de fakultative restitutioner for den eksport til tredjelande af produkter forarbejdet på basis af korn, som var omhandlet i artikel 20 i Rådets forordning nr. 19/62, Rådets forordning nr. 141/64/EØF og Kommissionens forordning nr. 60/66/EØF, kunne medlemsstaterne kun betragte de produkter som »knust byg«, som i det mindste opfyldte betingelserne i de forklarende bemærkninger til position 11.02 i den såkaldte »Bruxelles-nomenklatur«. De nationale myndigheder kunne inden for de nævnte bestemmelsers anvendelsesområde føje yderligere mere restriktive betingelser til disse minimumsbetingelser.